

РЕШЕНИЕ

№ 11508

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

при участието на секретаря ПЕТЯ ЦВ. СЛАВОВА
като разглежда докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20211110174493 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.124 ГПК.

Производството по делото е останало висящо по предявени искове от „Топлофикация София“ ЕАД по чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.150, ал.1 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД срещу Х. С. Л. за следните суми (след допуснато увеличение на размера на предявените искове) : сумата от 1834,36 лева – цена за доставена топлинна енергия до имот на адрес : гр. С**, ап.2 за периода м.05.2018г. – м.08.2019г., вкл., ведно със законната лихва от 30.12.2021г. (подаване на исковата молба) до окончателното плащане, сумата от 359,69 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за период на забавата 15.09.2019г. – 09.11.2021г., сумата от 30,14 лева – цена за услуга дялово разпределение за периода м.10.2018г. – м.08.2019г., вкл., ведно със законната лихва от 30.12.2021г. (подаване на исковата молба) до окончателното плащане и сумата от 7,63 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за период на забавата 01.12.2018г. – 09.11.2021г.

Предявените искове срещу втория ответник – Л. Н. Л.ов, са оттеглени и производството по делото спрямо посочения ответник е прекратено на основание чл.232 ГПК с определение от 29.11.2022г. (л.57 от делото).

Ищецът твърди, че ответникът е клиент на доставена от ищеца топлинна енергия за посочения имот и период. Продажбата на топлинна енергия от ищеца на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществявала при публично известни Общи условия. Разпределението на топлинна енергия в сградата - етажна собственост, в която се намирал процесният имот, ставало по системата на дялово разпределение, което през процесния период се извършвало от „Нелбо“ АД. Консумираната топлинна енергия се заплащала на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за сградата, и изравнителни сметки след отчитане показанията на измервателните уреди. Неизпълнени останали задълженията съгласно ОУ за плащане на сумите за доставената в имота топлинна енергия в уговорените срокове и за цена за услуга дялово разпределение.

В срока по чл.131 ГПК от ответника Х. С. Л. е постъпил отговор на исковата молба, с

който оспорва исковете с възражение, че се е отказал от наследството на Х.П.П., която през процесния период е била титуляр на вещно право на ползване върху имота и е дължала претендираните консумативни разноски. Отделно навежда довод за липса на сключен през процесния период договор за предоставяне на услугата дялово разпределение между ищеца и лицето, извършващо дяловото разпределение.

Третото лице – помагач на страната на ищеца - „Нелбо“ АД, е взело становище, че дяловото разпределение на топлинната енергия в сградата по местонахождение на недвижимия имот е извършвано съобразно нормативните изисквания в областта на енергетиката.

Софийски районен съд, като взе предвид предявените искове, възраженията срещу тях и доказателствата по делото, намира следното:

За уважаване на исковете в тежест на ищеца е докаже, че през процесния период ответникът е клиент на топлинна енергия за битови нужди, доставяна до процесния имот, или че е наследник на такъв клиент.

По арг. на чл.153, ал.1 ЗЕ и § 1, т.2а от ДР на ЗЕ качеството на клиент на топлинна енергия за битови нужди има собственикът или носителят на вещно право на ползване върху имота, както и всяко друго лице, което със съгласие на собственика, респ. носителя на вещното право на ползване, е сключило договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този имот при публично известните общи условия директно с топлопреносното предприятие – в този смисъл Тълкувателно решение № 2/2017г. по тълк.д. № 2/2017г. на ОСГК на ВКС.

От приетия като доказателство нотариален акт за продажба на недвижим имот № 153, том I, рег. № 2219, дело № 159 от 2000г. (л.10 от делото) се установява, че на 21.11.2000г. Х.П.П. и Н.Л.В. са продали на ответника по делото – Х. С. Л. процесния имот, като продавачите Х.П.П. и Н.Л.В. са запазили безвъзмездно и пожизнено право на ползване върху продадения имот.

От приетото като доказателство по делото удостоверение за наследници изх. № 5/18.01.2020г., издадено от село Томпсън, община Своге, област Софийска (л.8 от делото), се установява, че Х.П.П. е починала като вдовица на 26.08.2019г. и призвани да я наследят по право на заместване са Л. Н. Л. (правнук) и Х. С. Л. (внук).

Няма спор по делото, че Н.Л.В. е починал преди началото на процесния период.

При така събраните доказателства се установява, че през процесния период титуляр на правото на ползване върху имота е била Х.П.П., която е била единствен титуляр на това право след смъртта на съпруга ѝ Н.Л.В., настъпила преди началото на процесния период - в такъв смисъл е и определение № 801 от 18.08.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1267/2010 г., I г. о., ГК. Като титуляр на правото на ползване върху имота съгласно чл.57 ЗС Х.П.П. е била задължена да плаща разноските, свързани с ползването на имота, сред които са тези за доставената в имота топлинна енергия. В случая не се твърди и не се установява в отклонение от посочената диспозитивна норма задължението за плащането на разноските за ползваната топлинна енергия да е поето от собственика на имота, а именно от ответника Х. Л..

Предвид горното съдът приема, че през процесния период Х.П.П. в качеството си на титуляр на вещно право на ползване е била клиент на доставената в процесния имот топлинна енергия – арг. чл.153, ал.1 ЗЕ 3Е.

След смъртта на Х.П.П. задълженията ѝ, вкл. свързани с доставената в имота топлинна енергия, преминават върху нейните наследници – чл.60, ал. 1 ЗН. Установява се, че ответникът Х. С. Л. макар и призован да наследи Х.П.П., не е неин наследник, защото по надлежния ред се е отказал от наследството ѝ, видно от приетото като доказателство съдебно удостоверение от РС – Своге по ч.гр.д. № 623/2019г., като отказът от наследство е вписан под № 36/21.10.2019г. в книгата за приемане и отказ от наследство при Районен съд – Своге. Доколкото наследството се придобива с приемането му (чл.48 ЗН), и след като ответникът Х. С. Л. се е отказал от наследството на Х.П.П. по надлежния ред съгласно чл.52, вр. чл.49, ал.1 ЗН, следва, че същият няма качеството на наследник на Х.П.П., която е била клиент на доставената в процесния имот топлинна енергия през процесния период. При това ответникът Х. Л. не е пасивно материалноправно легитимиран да отговаря на предявените искове. Предвид изложеното исковете са неоснователни и следва да се отхвърлят.

По разноските:

При изхода на делото поначало само ответникът има право на разноски, но такива не следва да му се присъждат, защото не е доказано претендираният разход от 400 лева за адвокатско възнаграждение да е действително направен, след като не са представени доказателства за плащане на адвокатското възнаграждение – арг. чл.78, ал.1 ГПК, в такъв смисъл и задължителните разяснения по т.1 от ТР № 6/2012г. по тълк.д. № 6/2012г. на ОСГТК на ВКС.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете по чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.150, ал.1 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД от “Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. “Ястребец” № 23 Б срещу Х. С. Л., ЕГН *****, съдебен адрес : гр. С** – адв. Н. Д., за сумата от 1834,36 лева – цена за доставена топлинна енергия до имот на адрес : гр. С**, ап.2 за периода м.05.2018г. – м.08.2019г., вкл., ведно със законната лихва от 30.12.2021г. (подаване на исковата молба) до окончателното плащане, за сумата от 359,69 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за период на забавата 15.09.2019г. – 09.11.2021г., за сумата от 30,14 лева – цена за услуга дялово разпределение за периода м.10.2018г. – м.08.2019г., вкл., ведно със законната лихва от 30.12.2021г. (подаване на исковата молба) до окончателното плащане и за сумата от 7,63 лева – обезщетение за забава в размер на законната лихва върху последната главница за период на забавата 01.12.2018г. – 09.11.2021г.

Решението е постановено при участието на трето лице - помагач на страната на ищеца - „Нелбо“ АД, ЕИК **99, със седалище и адрес на управление : гр. София, ул. „Хайдушка гора“ № 58.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____